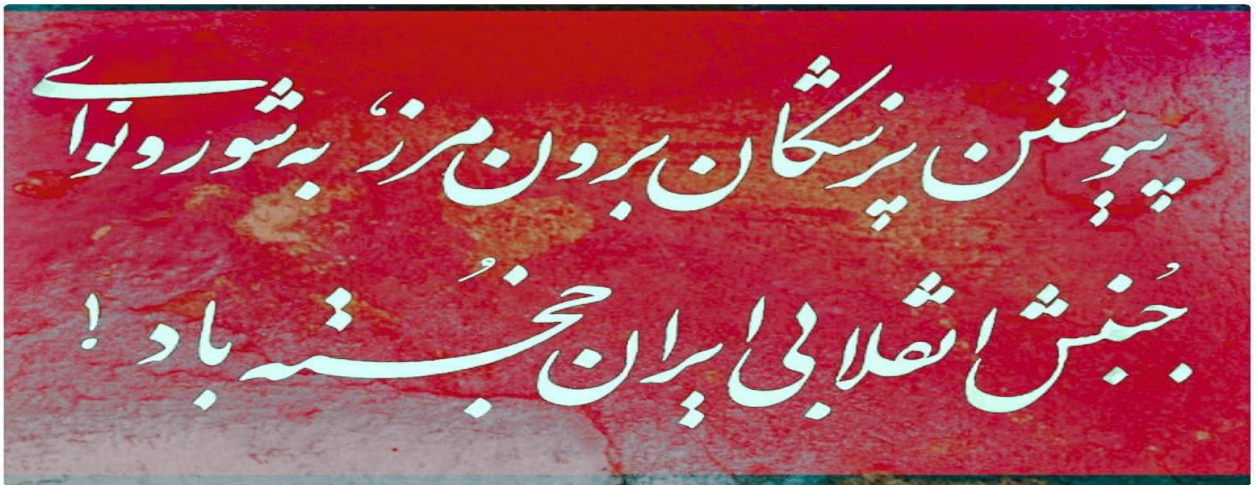

یادداشت روزانه (نمره بیست و یکم)

امیرجوهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

در پی تهاجم همه جانبه‌ی حاکمیت اسلامی به حقوق اجتماعی همه‌ی مردم ایران، اعم از: زنان، دانش آموزان، دانشجویان، استادان، معلمان، کارگران، بازنشستگان، پرستاران و بهیاران و دانشجویان رشته پزشکی و گروه‌های مختلف این رشته که از آسیب تهاجم مصون نماندند، روز شنبه پزشکان جراح بیمارستان کوثر سنندج در اعتراض به رفتار حاکمیت با پزشکان، به اعتصابات سراسری پیوستند.

روز دوشنبه ۲ آبان، مهران فریدونی، پزشک شاغل در پزشکی قانونی شیراز که با انتشار مطلبی در صفحه شخصی خود نوشت: «به هیچ وجه علت تعیین شده برای فوت مهسا امینی مورد تائید پزشکان این سازمان نیست.» توسط نیروهای امنیتی در منزلش بازداشت شد.

ابتدا در دوم آبان گروهی از پزشکان شیراز و کادر درمان، در مقابل سازمان نظام پزشکی اجتماع کردند و شعارهایی از جمله: «مرگ بر دیکتاتور»، «آزادی، آزادی» سردادند. اعضای کادر درمان همچون شعار «سنندج، زاهدان، چشم و چراغ ایران»، «از شیراز تا کردستان، ایران شده قبرستان» و «حکومت بچه کش نمی‌خوایم، نمی‌خوایم» سردادند و از خیزش سراسری علیه جمهوری اسلامی حمایت کردند و مأموران امنیتی به این تجمع حمله و به سمت پزشکان گاز اشک آور و گلوله‌ی ساچمه‌ای شلیک کردند. در همین رابطه کانال تلگرامی «پزشکان و قانون» هم در فراخوانی خواستارحمایت از فعالان صنفی و آزادی دکتر هاشم مؤذن‌زاده و دیگر اعضای کادر درمان شد.

روز چهارم آبان دستکم ۵ پزشک در جریان تجمع کادر درمان و پزشکان در مقابل ساختمان نظام پزشکی تهران، توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند؛ مأموران امنیتی به تجمع پزشکان در مقابل سازمان نظام پزشکی تهران یورش بردند. در این تهاجم پریسا بهمنی جراح عمومی مجروح شد و روز جمعه جان باخت. مؤید علویان، رئیس هیأت مدیره نظام پزشکی تهران بزرگ و محمد رازی، قائم مقام نظام پزشکی تهران، در اعتراض به حمله‌ی

مأموران امنیتی به این تجمع، استعفاء دادند. آقای **علویان** نوشت: «با سلام و تشکر از اعتمادی که به اینجانب داشتید؛ به دلیل اینکه در حال حاضر امکان انجام تکالیف قانونی و محوله خود را ندارم، ضمن استعفاء از ریاست، از عضویت در هیأت مدیره هم کنار می‌روم». روزشنبه هفتم آبان **دکترایمان نبوی**، با انتشار عکسی در صفحه‌ی اینستاگرام خود اعلام کرد: «رزیدنت‌های جراحی کردستان (بیمارستان کوثرسنندج) در اعتراض به هتک حرمت جامعه پزشکی و حمله ساختارشکنانه نیروی انتظامی به خوابگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کردستان اعتصاب کردند.»

بیشترنیزبیش از ۱۷۰ تن از پزشکان متخصص قلب و عروق در بیانیه‌ای ضمن محکوم کردن سرکوب و کشتار مردم بی‌گناه، خواستار: ۱ - پایان دادن به هرگونه برخورد با معترضان ۲ - آزادی تمامی زندانیان سیاسی از قبل تاکنون ۳ - دستگیری و محاکمه‌ی عوامل و مسئولین کشتارهای اخیر ۴ - تعطیلی کامل گشت ارشاد ۵ - اعطای کامل حق اعتراض و تظاهرات مسالمت آمیز ۶ - آزادی تشکیل احزاب ۷ - برخورد با کسانی که عامدانه برآتش خشم مردم دامن زده و در تریبون‌های عمومی آنان را عامل بیگانه و اغتشاشگر می‌نامند، شدند.

حدود ۲۰۰ نفر از متخصصان جراح مغز و اعصاب نیز در بیانیه‌ای، خواسته‌های مشابهی را مطرح کردند. پس از انتشار این بیانیه، پزشکان اصفهان نیز در اطلاعیه‌ای تقاضای فراهم کردن شرایط امن و سلامت جامعه، خواستار تجمع در محل سازمان نظام پزشکی اصفهان و هر مکان ممکن دیگری در روز پنجم آبان شده و اعلام کردند: «روز هفتم آبان ماه در ساختمان‌های نظام پزشکی تجمع و اعتصاب خواهند کرد.» در همین حال گروهی از پزشکان در نامه به شورای حقوق بشر سازمان ملل و جامعه جهانی، خواستار توجه و حمایت افکار عمومی در سراسر جهان از جامعه علوم پزشکی ایران شدند.

متعاقب این حرکت جسورانه‌ی پزشکان کشور ایران و نامه‌ی آنان به جامعه جهانی، جمعی از پزشکان، داروسازان، پیراپزشکان و دانشجویان رشته‌های پزشکی ایرانی و آلمانی در شهر برلین، ساعت دو بعد از ظهر، شنبه ۱۵ آبان‌ماه (پنجم نوامبر) در همبستگی با همکاران ایرانی خود در مقابل وزارت خارجه آلمان در برلین دست به گردهمایی زدند.

در این همایش چند هزار نفری، پزشکان بعد از سخنرانی و دادن شعارهایی در همبستگی با مردمان ایران، از جمله: «اگرکه نیستیم در وطن/ پشت شما ایم هموطن» عده بیشماری از ایرانیان نیز در مسیر راهپیمایی به سمت وزارت بهداشت آلمان، به آنها پیوستند. بسیاری از پزشکان سرشناس ایرانی و آلمانی در این تجمع، حمایت خود از جنبش بزرگ مردم ایران اعلام کردند.

پروفسور رحیم رحمانزاده رئیس مرکز بین‌المللی جراحی مفاصل و استخوان برلین با حضور در این تجمع گفت: «از شروع جمهوری اسلامی شعار من این بوده است: ما زیر بار زور و ظلم ستمگر نمی‌رویم، زنجیر ظلم اگر بشکند دست و پای ما، ایران ما به همت ما زنده می‌شود، جاوید باد همت و شورونوای ما.» قابل توجه اینکه بعد از سخنان پروفسور، یکی از پزشکان آلمانی نیز با بیانی زیبا و قابل ستایش حمایت جامعه پزشکی آلمان را به اطلاع حاضران در همایش رساند.

بدینسان همانگونه که در یادداشت‌های پیشین خود، هماهنگی بین نیروهای مبارزودر صحنه‌ی داخل کشور و خارج از مرزها را یادآور شده بودیم، حمایت کادر پزشکی برلین اهمیت این هماهنگی را هرچه بیشتر به روشنی عیان کرد. این نوع همبستگی‌ها بین درون مرز و برون مرز، این امکان را فراهم می‌آورد که افکار عمومی کشورهای جهان که ایرانیان در آن ساکنند را یار و همراه این مبارزه سترگ و هر دم فزون‌یابنده‌ی داخل کشور نماییم. این دست‌آورد کمی نیست و باید به هرچه گسترده‌تر شدن آن در اشکال و شیوه‌های نو، تازه و بدیع همت گماریم.

توجه به این وظیفه از سوی ایرانیان برون مرز برای قوام یافتگی و تداوم شعار «زن-زندگی-آزادی»، «صلح - امید - شادی» یکی از ضرورت‌های ادامه‌ی این جنبش و یاری‌رسانی به آن در شکل‌های مختلف است.

از یاد نبریم که هر یاری کوچکی از سوی ما در برون مرز، همراهی و همگامی نیروهای مترقی و برابری طلب و شیفته‌ی جان انسان می‌تواند به سپری بین‌المللی برای دفاع مردم در برابر این رژیم خونریز و سفاک که جز کشتار مردمان بی دفاع که با دستان خالی به مبارزه مشغولند است؛ رژیم برای بقاء خود راهی جز کشتار، سرکوب و زندان نمی‌شناسد، ما باید بتوانیم از هر مجرای هر چند کوچک در امر گشایش و گستردگی و دلگرمی مبارزین جوان دختر و پسر و نیز مشارکت جمعی کارگران و زحمتکشان خاصه صف عظیم (زنان- دانش‌آموزان- دانشجویان - استادان- معلمان- بازنشستگان- لایه‌های گوناگون کارگران و زحمتکشان روستایی و تهی‌دستان) جان به لب آمده، در مبارزه علیه این جمهوری جهل و جنون و جنایت بهره‌گیریم تا مسیر این مبارزه به سمت اتحاد سراسری مردم ایران، هرچه بیشتر تا مرز پیروزی نهایی قوام یابد. ایدون باد!

دوشنبه ۱۶ آبان ۱۴۰۱ برابر با ۰۷ نوامبر ۲۰۲۲

<http://karegari.com>